

Arbetsmarknadsdepartementet
103 33 Stockholm

Ds 2017:33 Anpassningar till dataskyddsförordningen av registerförfattningar inom Arbetsmarknadsdepartementets ansvarsområde

Datainspektionen har granskat promemorian utifrån inspektionens uppgift att verka för att människor skyddas mot att deras personliga integritet kränks genom behandling av personuppgifter.

Datainspektionen anser att det i promemorian saknas tillräckliga analyser för att kunna bedöma om det behöver införas särskilda nationella dataskyddsbestämmelser för de myndigheter som idag saknar egna registerförfattningarna. Det saknas även analyser som visar hur författningsbestämmelserna i registerförfattningarna överensstämmer med dataskyddsförordningen, till exempel att lagstiftningen är proportionell mot de legitima mål som eftersträvas. Datainspektionen avstyrker vissa författningsbestämmelser i avsnitt 7 och 8 samt ifrågasätter behovet av en författningsbestämmelse i avsnitt 9.

Datainspektioner ger i ett särskilt avsnitt samlade synpunkter avseende förslagen gällande registerförfattningarna kap. 6 – 9 och därefter i olika avsnitt särskilda synpunkter för respektive registerförfattning. Yttrandet är på grund av områdets omfattning begränsat till mer övergripande frågor och frågor av väsentlig betydelse för den enskildes personliga integritet.

5 Personuppgiftsbehandling i verksamheter som inte omfattas av gällande registerförfattningar

Datainspektionen efterfrågar i det fortsatta lagstiftningsarbetet analyser som visar om det behöver införas särskilda nationella dataskyddsbestämmelser för de verksamheter som idag saknar egna registerförfattningar.

Utgångspunkten i promemorian är att om behandlingen av personuppgifter idag har bedömts kunna ske med stöd av de generella regelverken personuppgiftslagen och personuppgiftsförordningen, kommer myndighetens behov av att kunna behandla personuppgifter att säkerställas genom den föreslagna kompletterande dataskyddslagen och dataskyddsförordningen (s. 61). Någon egentlig analys synes dock inte ha gjorts.

Datainspektionen ifrågasätter en sådan utgångspunkt. När dataskyddsförordningen kommer att bli tillämplig är den det primära regelverket. I vissa fall krävs dock kompletterande nationell lagstiftning för att det ska vara tillåtet att behandla personuppgifter. Den kompletterande dataskyddslagen är inte en heltäckande generell dataskyddslagstiftning som personuppgiftslagen är idag, utan reglerar endast vissa frågor. Om lagstiftaren inte säkerställer att nationell lagstiftning införs där behov finns och dataskyddsförordningen så kräver, kan leda till att samhällsviktiga behandlingar av personuppgifter kan komma att sakna rättsligt stöd när förordningen ska börja tillämpas. Detta gör sig särskilt gällande beträffande de verksamheter som hanterar känslig eller integritetskänslig information såsom Arbetslöshetskassorna, Arbetsdomstolen och Svenska ESF-rådet.

Dataskyddsförordningen ställer enligt artikel 6.3 krav för att kunna tillämpa de rättsliga grunderna i artikel 6.1 c och e. Det innebär att den rättsliga grunden måste vara fastställd i nationell rätt. Om den rättsliga grunden är en rättslig förpliktelse enligt 6.1. c ska dessutom syftet med behandlingen vara fastställd i den nationella rätten. Nationell rätt som fastställer de rättsliga grunderna i artikel 6.1 c och e ska vidare uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionerlig mot det legitima mål som eftersträvas. I skäl 41 anges även att en rättslig grund bör vara tydlig och precis och att dess tillämpning bör vara förutsägbar för personer som omfattas av den. Genom denna förändring ställs således nya krav på hur den rättsliga grunden ska vara

utformad för att den ska kunna läggas till grund för behandling av personuppgifter.

I promemorian saknas tillräckliga analyser för att kunna bedöma om det behöver införas särskilda nationella dataskyddsbestämmelser för de myndigheter som idag saknar egna registerförfattningar. Datainspektionen anser att sådana analyser behöver göras i det fortsatta lagstiftningsärendet..

I promemorian anges att 2 kap. 6 § andra stycket och 2 kap. 20-22 §§ regeringsformen behöver beaktas i den mån som nya bestämmelser föreslås i de befintliga registerlagarna (s. 50). Datainspektionen anser att bestämmelserna även behöver beaktas i detta sammanhang, det vill säga vid en bedömning av om det är nödvändigt att införa särskilda dataskyddsbestämmelser för att dessa myndigheter ska kunna sköta de uppgifter som de ansvarar för. Datainspektionen efterlyser att det i det fortsatta lagstiftningsärendet görs närmare överväganden även utifrån dessa bestämmelser.

Samlade synpunkter som avser registerförfattningarna i kap 6-9

Datainspektionen efterfrågar generellt att det i det fortsatta lagstiftningsärendet görs närmare överväganden om hur författningsbestämmelserna förhåller sig till dataskyddsförordningens bestämmelser om rättslig grund, med vilket stöd undantag görs och analyser som visar att lagstiftningen är proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

Lagstiftaren måste säkerställa att dataskyddsförordningen kompletteras med nationella regler i erforderlig utsträckning och att det blir tydligt hur regelverken förhåller sig till varandra. De som ska tillämpa dataskyddsbestämmelserna behöver förstå att de nationella reglerna inte kan åsidosätta dataskyddsförordningen och att prövning av om en behandling av personuppgifter är tillåten eller inte, primärt ska ske utifrån förordningen.

Det är därför viktigt att det tydligt framgår att regleringar i nationell rätt gällande behandling av personuppgifter kompletterar dataskyddsförordningen. Datainspektionen anser därför att det är bra att det framgår i de föreslagna författningarna att bestämmelserna kompletterar dataskyddsförordningen. Datainspektionen anser dock att det också behöver

anges direkt i författningen om en viss reglering kompletterar eller förtydligar en artikel i dataskyddsförordningen.

I promemorian anges att de rättsliga grunderna är artikel 6.1 e, eller i vissa fall 6.1 c, som är fastställda i nationell rätt genom bland annat myndigheternas instruktioner och enskilda dataskyddsbestämmelser i andra författningar, samt att bestämmelserna uppfyller kraven i dataskyddsförordningen. Redogörelserna är summariska, med fokus framförallt på myndighetens eget behov av behandlingen av personuppgifter. Hänvisningar lämnas till de proportionalitetsbedömningar som har gjorts i tidigare lagstiftningsarbeten samt i vissa fall förs även resonemang om att behandlingen av personuppgifter är i de registrerades intresse.

Datainspektionen efterlyser att det i det fortsatta lagstiftningsärendet görs närmare överväganden om vilken rättslig grund som är tillämplig, hur den är fastställd samt huruvida den är fastställd i den nationella lagstiftningen på ett tillräckligt tydligt, precist och förutsägbart sätt. Eftersom de rättsliga grunderna kan ge olika konsekvenser är det viktigt att detta blir transparent för såväl den registrerade som den som behandlar personuppgifterna.

Datainspektionen anser att det inte är möjligt att enbart förutsätta att de bedömningar som skett i samband med framtagande av befintlig nationell befattningsreglering uppfyller dataskyddsförordningens krav på bedömningar. Den digitala informationshanteringen förändras snabbt och vad som är möjligt idag skiljer sig väsentligt från vad som var möjligt för bara några år sedan. Dessutom ska bedömningen ske utifrån förordningen, vilken ger ett mindre utrymme för medlemsstaterna att göra egna tolkningar och i flera avseenden innebär förändringar, exempelvis kravet på i nationell rätt fastställd rättslig grund. Att enbart hänvisa till att det tidigare har skett korrekta bedömningar och utgå från att dessa blir desamma enligt förordningen är således inte tillräckligt för att uppfylla dataskyddsförordningens krav. Däremot utgör tidigare bedömningar och befintlig verksamhet givetvis en viktig grund för den bedömning som ska göras.

Enligt artikel 6.3 måste medlemsstaternas nationella rätt alltid uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionerligt mot de legitima mål som eftersträvas. Av kravet på proportionalitet i dataskyddsförordningen följer att det inte är tillräckligt att argumentera för behovet av eller nyttan med

behandlingen, utan att samtidigt ta upp och väga detta mot de nackdelar, risker och problem som behandlingen leder till eller kan leda till för enskildas personliga integritet, samt ta ställning till hur man kan minimera riskerna för de registrerade. Datainspektionen anser att det inte är möjligt att, såsom anges i promemorian exempelvis gällande Arbetsförmedlingens behandling av känsliga personuppgifter (s. 123), att lagstiftaren vid en proportionalitetsbedömning utgår från att intrånget är mindre allvarligt när en myndighet behandlar personuppgifter i de registrerades eget intresse. Det är många tjänster inom den offentliga sektorn som är till gagn för den enskilde – vård, utbildning, bidrag m.m. – men det behöver inte innebära att det påverkar hur den enskilde vill att dennes privatliv ska värnas. Det är intrånget av behandlingen av personuppgifter som ska värderas, inte den tjänst eller förmån som den registrerade eventuellt får.

I samband med att nationell rätt tas fram med stöd av artikel 6.2 och 6.3 i dataskyddsförordningen bör även artikel 35 övervägas. Bestämmelserna behöver beaktas bland annat när det är fråga om en behandling av känsliga personuppgifter i stor omfattning. Lagstiftaren bör således ta ställning till huruvida en konsekvensbedömning enligt artikel 35 krävs och om det i så fall räcker att den genomförs som ett led i lagstiftningsarbetet. Bestämmelserna innebär att om en typ av behandling leder till en hög risk för fysiska personers rättigheter och friheter ska den personuppgiftsansvarige utföra en konsekvensbedömning i enlighet med artikel 35.1-7, det vill säga göra en bedömning av behandlingens konsekvenser för skyddet av personuppgifter. Av artikel 35.10 följer att lagstiftaren kan välja att befria den personuppgiftsansvarige från detta krav genom att genomföra en sådan konsekvensbedömning som en del av en allmän bedömning i samband med antagandet av regleringen enligt artikel 6.3. Det är i så fall viktigt att konsekvensbedömningen görs på ett sätt som uppfyller förordningens krav. Lagstiftaren bör tydligt ange hur man har tänkt i detta avseende.

Personuppgifter får bara behandlas om det finns en rättslig grund enligt artikel 6 i förordningen. Det är inte tillräckligt att beträffande känsliga personuppgifter enbart pröva om något undantag i artikel 9.2 är tillämpligt.

Den registrerades rättigheter kan i vissa fall inskränkas, men när och hur det kan ske är reglerat i artikel 23, eller i enlighet med artikel 89 om behandlingen sker för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål. Datainspektionen anser att det

är lagstiftarens uppgift att specificera de skyddsåtgärder som krävs för att undantag ska kunna göras från den registrerades rättigheter enligt aktuella bestämmelser. Vid bedömningen av om nationella bestämmelser innehåller tillräckliga åtgärder till skydd för de registrerade enligt förordningen, bör beaktas att sådana bestämmelser ska innebära ett mervärde i förhållande till vad som redan gäller enligt förordningen. Datainspektionen anser att lagstiftaren i det fortsatta lagstiftningsarbetet behöver redogöra för hur kraven i artikel 23 eller artikel 89 uppfylls.

I promemorian föreslås att det i registerförfattningarna införs en begränsning av den registrerades rätt att göra invändningar enligt dataskyddsförordningen artikel 21. Enligt promemorian ersätter begreppet ”*motsätter sig*” med ”*invänder mot*”. Ändringarna anges vara en anpassning till terminologin i förordningens artikel 21 och avses inte innebära någon förändring i sak. Datainspektionen anser att det behöver analyseras om det är frågan om samma sak. En rätt att göra invändningar innebär inte en rätt att säga nej till och därmed stoppa behandlingen från att utföras. Rätten innebär istället att man ger den registrerade en möjlighet att utifrån sin särskilda situation anföra skäl mot att en viss behandling ska få utföras och därmed få till stånd en överprövning av behandlingens tillåtlighet som innebär att den personuppgiftsansvarige måste kunna visa att dennes tvingande berättigade intressen väger tyngre.

Det är enligt Datainspektionen viktigt att samtliga bestämmelser som rör personuppgiftsbehandlingen gås igenom i enlighet med vad som anges ovan, så att bestämmelserna är förenliga med dataskyddsförordningen. Det gäller även eventuella förordningsbestämmelser. Som exempel kan anges att författningsreglerade samtyckesmöjligheter måste prövas mot dataskyddsförordningen (se till exempel 3 a och 20 e §§ förordning (2002:623) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten och 2 § andra stycket i förslag till lag om ändring i lagen (2012:741) om behandling av personuppgifter vid Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering).

Dataskyddsförordningen ger utrymme för medlemsstaterna att ta fram kompletterande nationella bestämmelser i enlighet med artikel 6.2, men det omfattar inte behandling som stödjer sig på samtycke enligt artikel 6.1 a. Lagstiftaren behöver därför klargöra om samtycket utgör en rättslig grund för behandlingen och i så fall hur de övriga reglerna i den aktuella författningen,

med beaktande av artikel 6.2, förhåller sig till samtycket. Samtycke som rättslig grund måste uppfylla villkoren enligt artikel 7 i dataskyddsförordningen med beaktanden av skäl 42 och 43, som bland annat innebär att utrymmet för myndigheter att använda samtycke är begränsat.

Datainspektionen är positiv till att låta den enskildes inställning avgöra om behandlingen ska få utföras eller inte. Det kan då vara frågan om en integritetshöjande åtgärd och inte en rättslig grund enligt artikel 6.1 a. När samtycke används i nationella författningsregleringar är det angeläget för såväl tillämpare, som registrerade att lagstiftaren klargör hur bestämmelsen förhåller sig till dataskyddsförordningens bestämmelser. Datainspektionen efterfrågar därför i det fortsatta lagstiftningsarbetet att detta klargörs.

6. Ny lag med kompletterande dataskyddsbestämmelser för Arbetsmiljöverkets informationssystem om arbetsskador

Datainspektionen är positiv till att Arbetsmiljöverkets registerförordning ersätts av en lag. Datainspektionen efterfrågar i det fortsatta lagstiftningsarbetet en analys som visar hur bestämmelserna 7, 8 och 10 §§ i den föreslagna lagen överensstämmer med dataskyddsförordningen.

Förutom de samlade synpunkter som anges ovan avseende avsnitt 6-9 lämnar Datainspektionen följande synpunkter.

Datainspektionen är positiv till att Arbetsmiljöverkets registerförordning föreslås ersättas av en lag.

Det saknas en analys av hur ändamålsbestämmelserna 7 och 8 §§ förslag till lag om behandling av personuppgifter i Arbetsmiljöverkets informationssystem om arbetsskador förhåller sig till dataskyddsförordningens bestämmelser om rättslig grund i artikel 6.1 och hur kraven i 6.3 har säkerställts.

Vidare saknas en analys av hur bestämmelsen om känsliga personuppgifter i 10 § föreslagen lag förhåller sig till dataskyddsförordningens bestämmelser om rättslig grund i artikel 6.1 och hur kraven i 6.3 har säkerställts. Det krävs också överväganden om lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 9.2, som kompenserar för det intrång i personliga integriteten som behandlingen av

känsliga personuppgifter innebär. Det saknas vidare en tydlig hänvisning till det undantag i dataskyddsförordningen artikel 9.2 som känsliga personuppgifter får behandlas. Det är i artikel 9.2 som undantaget ges och det måste vara tydligt för såväl den personuppgiftsansvarige som den registrerade vilket undantag som är tillämpligt. Om undantaget regleras i artikel 9.2 g dvs. ett viktigt allmänt intresse, så krävs det komplettering i EU rätt eller nationell rätt och lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen. Varför behandlingen är nödvändig för ett viktigt allmänt intresse måste framgå. Det är för Datainspektionen oklart vilka överväganden som finns beträffande de olika ändamålen. Vad gäller exempelvis ändamålet undervisning är frågan om dessa behöver behandlas såsom personuppgifter eller om dessa kan behandlas utan att personen är identifierbar dvs. anonymiserat. Vid behandling av känsliga personuppgifter ställs ännu högre krav. Datainspektionen anser därför att det behöver utredas mer ingående för vilka ändamål som det kan vara berättigat att behandla känsliga personuppgifter. Någon sådan utredning har inte presenterats i promemorian.

I promemorian görs vidare bedömningen att dataskyddsförordningen och de kompletterande generella nationella bestämmelser som föreslagits av Dataskyddsutredningen, kommer att möjliggöra fortsatt personuppgiftsbehandling för den övriga verksamheten hos Arbetsmiljöverket (s. 88). Datainspektionen anser att de överväganden som redovisas inte är tillräckliga. Se närmare avsnitt 5.

7 Behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten

Datainspektionen avstyrker bestämmelserna i 8 och 9 §§ i förslag till lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten, såvitt avser känsliga personuppgifter. När det gäller andra integritetskänsliga personuppgifter än känsliga som regleras genom författningsbestämmelserna efterfrågar Datainspektionen en närmare analys som visar att bestämmelserna är proportionella mot det legitima mål som eftersträvas. Datainspektionen avstyrker förslaget i 16 § om en generellt utökad gallringstid till tre år.

Förutom de samlade synpunkter som anges ovan avseende avsnitt 6-9 lämnar Datainspektionen följande synpunkter.

Det anges i promemorian att det inte finns några hinder för att behålla nuvarande bestämmelser om känsliga personuppgifter (8 och 9 §§ lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten). Det anges också att aktuellt undantag är artikel 9.2 g.

Såsom redovisats ovan krävs det för att behandla känsliga personuppgifter enligt dataskyddsförordningens artikel 9.2 g, att behandlingen är nödvändig, inte enbart med hänsyn till ett allmänt intresse, utan det ska vara ett *viktigt* allmänt intresse. Datainspektionen ifrågasätter om de föreslagna bestämmelserna enbart kan anses avse behandling som utgör ett viktigt allmänt intresse. Eftersom undantagen regleras direkt i förordningen gäller kravet på ett viktigt allmänt intresse oavsett vad den kompletterande författningen anger. Det är därför väsentligt att en alltför vid bestämmelse inte införs i nationell rätt, eftersom det kan leda till att trots att en behandling synes tillåten enligt bestämmelsen är den otillåten enligt dataskyddsförordningen. Datainspektionen anser att det bör framgå av bestämmelserna att behandlingen måste vara nödvändig för ett viktigt allmänt intresse alternativt att behandlingen preciseras så att den enbart omfattar det som utgör ett viktigt allmänt intresse. Datainspektionen avstyrker därför författningsbestämmelserna i sin nuvarande utformning såvitt avser känsliga personuppgifter.

Datainspektionen efterlyser därför att det i det fortsatta lagstiftningsärendet görs en närmare analys gällande de nya särskilda kategorier av personuppgifter som införts, det vill säga uppgift om sexuell läggning och genetiska och biometriska uppgifter, vilket är en brist. Det saknas också en analys gällande vilken personuppgiftsbehandling av känsliga personuppgifter i övrigt som behöver behandlas i verksamheten och därför är det inte möjligt att ange om det är ett viktigt allmänt intresse som står i proportion till det eftersträvade syftet.

Bestämmelserna omfattar även andra integritetskänsliga personuppgifter än som avses i dataskyddsförordningen artikel 9.1. Dessa uppgifter omfattas inte av förbudet i artikel 9.1. I enlighet med artikel 6.2 och 6.3 finns det en möjlighet att närmare reglera behandlingen av sådana personuppgifter. För att

bedöma om bestämmelserna är tillräckligt väl avvägda krävs en proportionalitetsbedömning som saknas i promemorian. Datainspektionen efterfrågar en närmare analys som visar att bestämmelserna är proportionella mot det legitima mål som eftersträvas.

I 16 § förslag till lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten föreslås en generell utökad gallringstid till tre år. Förslaget motiveras med att Arbetsförmedlingen har behov av att spara uppgifterna i tre år för ett visst program och att det inte är ändamålsenligt att ha olika gallringsfrister för olika program. Enligt den grundläggande principen i 5.1 e dataskyddsförordningen får personuppgifter inte lagras under längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka personuppgifter behandlas. Det finns inte något utrymme i dataskyddsförordningen för att behandla personuppgifter under en längre tid än vad som är nödvändigt, enbart för att det kan bli besvärligt att ha olika gallringstider.

8 Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

Datainspektionen avstyrker bestämmelserna i 8 och 9 §§ i förslag till lag om ändring i lagen (2006:469) om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen såvitt avser känsliga personuppgifter. När det gäller andra integritetskänsliga personuppgifter än känsliga som regleras genom författningsbestämmelserna efterfrågar Datainspektionen en närmare analys som visar att bestämmelserna är proportionella mot det legitima mål som eftersträvas.

Förutom de generella synpunkter som anges ovan avseende avsnitt 6-9 lämnar Datainspektionen följande synpunkter.

Datainspektionen avstyrker bestämmelserna i 8 och 9 §§ förslag till lag om ändring i lagen (2006:469) om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen avstyrks i sin nuvarande utformning, såvitt avser känsliga personuppgifter, eftersom den föreslagna författningstexten kan komma att innefatta behandling av personuppgifter som är vidare än vad som är nödvändigt för ett viktigt allmänt intresse, se vidare resonemang avsnitt 7.

När det gäller andra integritetskänsliga personuppgifter än känsliga som regleras genom författningsbestämmelserna efterfrågar Datainspektionen i det fortsatta lagstiftningsarbetet, i enlighet med vad som anges i avsnitt 7, en närmare analys som visar att bestämmelserna är proportionella mot det legitima mål som eftersträvas.

9 Behandling av personuppgifter vid Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering

Datainspektionen efterfrågar närmare överväganden som avser lämpliga skyddsåtgärder enligt dataskyddsförordningens artikel 9.2 j. När det gäller 8 § i förslag till lag om ändring i lagen (2012:741) om behandling av personuppgifter vid Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering efterfrågar Datainspektionen en bedömning av om bestämmelsen är proportionell mot det legitima mål som eftersträvas samt uppfyller kraven enligt dataskyddsförordningens artikel 5.1. Datainspektionen ifrågasätter behovet av 13 § och anser därför att den kan tas bort.

Förutom de samlade synpunkter som anges ovan avseende avsnitt 6-9 lämnar Datainspektionen följande synpunkter.

När det gäller bestämmelsen i 2 § andra stycket i förslag till lag om ändring i lagen (2012:741) om behandling av personuppgifter vid Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering efterfrågar Datainspektionen i det fortsatta lagstiftningsarbetet att det tydligare anges vad som avses med kravet på samtycke. Såsom framgår ovan i avsnittet avseende de samlade synpunkterna är det viktigt att förstå om samtycket utgör den rättsliga grunden eller om det är en integritetshöjande åtgärd. Datainspektionen anser att det är positivt att den enskildes inställning är avgörande, men anser att det är viktigt att det klargörs hur bestämmelsen förhåller sig till dataskyddsförordningen.

Undantaget i 7 § i förslag till lag om ändring i lagen (2012:741) om behandling av personuppgifter vid Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering föreslås nu även omfatta sexuell läggning. I det fortsatta lagstiftningsarbetet efterfrågar Datainspektionen en närmare redovisning av behovet av att behandla uppgifter om personers sexuella läggning. Som angetts i de samlade synpunkterna ovan saknas i författningen en hänvisning till vilket undantag enligt artikel 9.2 som avses.

Utifrån redogörelsen i promemorian är det även otydligt om kravet i gällande lämpliga skyddsåtgärder är uppfyllt. Det måste vara klart att dessa åtgärder kompenserar för det intrång i den personliga integriteten som behandling av känsliga personuppgifter innebär. Datainspektionen efterfrågar därför också i det fortsatta lagstiftningsarbetet närmare överväganden som avser lämpliga skyddsåtgärder.

När det gäller 8 § i förslag till lag om ändring i lagen (2012:741) om behandling av personuppgifter vid Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering har Datainspektionen i ett tidigare lagstiftningsärende ifrågasatt IFAU:s behov av att skapa egna samlingar av personuppgifter som redan finns hos andra myndigheter t.ex. SCB och Arbetsförmedlingen. Se länk till yttrandet <http://www.datainspektionen.se/Documents/remissvar/2012-03-31-utvardering.pdf>. Datainspektionen efterfrågar att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet görs en närmare redovisning av om bestämmelsen är proportionell mot det legitima mål som eftersträvas samt uppfyller kraven enligt dataskyddsförordningens artikel 5.1.

Datainspektionen ifrågasätter om inte 13 § i förslaget till lag om ändring i lagen (2012:741) om behandling av personuppgifter vid Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering egentligen avser att återge dataskyddsförordningens artikel 11. Enligt skäl 8 kan medlemsstaterna införliva delar av dataskyddsförordningen i nationell rätt om det är nödvändigt för samstämmigheten och för att göra de nationella bestämmelserna begripliga för de personer som de tillämpas på. Såsom angetts i de samlade synpunkter bör det i så fall anges i bestämmelsen vilken artikel som återges. Datainspektionen ifrågasätter dock behovet av bestämmelsen och anser att den kan tas bort.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Eva Håkansson efter föredragning av juristen Katarina Högquist. Vid den slutliga handläggningen har även chefsjuristen Hans-Olof Lindblom och enhetschefen Katarina Tullstedt deltagit.

Eva Håkansson

Katarina Högquist